

Dosarul nr. 2ra-1591/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (S. Ghercavii)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Albu, I. Talpa, A. Toderaș)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Loris și Elena Loris,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” împotriva lui Igor Loris și Elena Loris cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Loris și Elena Loris și a fost menținută hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La data de 17 mai 2016 ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Loris și Elena Loris cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin înștiințarea nr. 53-08 din 06 noiembrie 2015 și nr. 291-08 din 18 aprilie 2016, proprietarului apartamentului xxxxx, i-a fost adus la cunoștință despre faptul că are obligațiunea de a achita datoria în mărime de 7623,05 lei, la acel moment, pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului. A fost preîntâmpinat că în caz de neachitare a datoriei va fi chemat în judecată și pe lângă datoria avută va achita și cheltuielile de judecată.

Lunar pîrîtului i-au fost expediate avize de plată în care se indică tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată pentru perioada anterioară.

În baza deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 6/33 din 05.05.2011 a fost fondată ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, care este agent economic cu statut de persoană

juridică, formată în baza proprietății municipale, care, prin folosirea rațională a acesteia, efectuează lucrări și servicii pentru satisfacerea necesităților la nivel local.

ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, este gestionar al fondului locativ din mun. Bălți și realizează un șir de lucrări și activități de bază aprobate de către Consiliul mun. Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27 octombrie 2011 „Cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului”.

Până la momentul înaintării acțiunii pârâtul nu a achitat datoria în mărime de 7556,74 de lei, refuzând să-și onoreze obligațiunile.

A solicitat reclamantul încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a datoriei în sumă de 7556,74 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 de lei.

La 20 mai 2016, ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a înaintat cerere de concretizare a cerințelor (f.d.14). A solicitat prin cererea de concretizare substituirea adresei pârâtului din xxxxx, pe adresa corectă xxxxx.

Prin încheierea protocolară din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost admis demersul depus de pârât și a fost atras în calitate de copârât Loris Elena (f.d.79, verso).

Ulterior, reclamantul a înaintat cerere de concretizare și modificare a cerințelor (f.d.82). A indicat că la 17 mai 2016, de către ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a fost depusă acțiune împotriva lui Igor Loris privind încasarea datoriei. La cererea înaintată de Loris Igor a fost atras în proces în calitate de copârât Loris Elena care este coproprietar al apartamentului xxxxx și deoarece, până în prezent pârâții nu și-au onorat obligațiile lor de plată, datoria s-a majorat.

A solicitat reclamantul modificarea cuantumului acțiunii prin încasarea în mod solidar de la Igor Loris și Elena Loris a datoriei în sumă de 9596,61 de lei, formată până la 01 iunie 2017.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea depusă de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, a fost încasată în mod solidar de la Igor Loris și Elena Loris în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” datoria în sumă de 7132,87 de lei și cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 270 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

La data de 07 noiembrie 2017 Igor Loris și Elena Loris au declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 13 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Igor Loris și Elena Loris și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a stabilit că ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a depus la data de 17 mai 2016 cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea datoriei acumulate pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului în sumă de 9596,61 de lei începând cu luna mai 2011.

Instanța de apel bazându-se pe prevederile art. 267 alin. (1) și 270 Codul civil a reținut că prima instanță corect a admis parțial acțiunea și a concluzionat că deși pârâții au o restanță la plata pentru deservirea blocului începând cu luna mai 2011, acțiunea a fost depusă în instanța de judecată abia la data de 17 mai 2016, iar încasarea datoriilor pentru deservirea tehnică a blocului locativ a fost solicitată începând cu anul 2011.

A mai reținut instanța de apel că pârâții în prima instanță au solicitat respingerea acțiunii depuse de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”, inclusiv pe motivul omiterii termenului de prescripție.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a reținut drept întemeiată concluzia primei instanțe de admitere parțială a acțiunii cu încasarea de la Igor Loris și Elena Loris în mod solidar în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” doar o parte din datoria formată și anume datoria formată în interiorul termenului de prescripție în sumă de 7132,87 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

La fel, instanța de apel a considerat justă soluția primei instanțe de încasare în mod solidar de la Igor Loris și Elena Loris în temeiul art. 94 alin. (1) Codul de Procedură Civilă a cheltuielilor de judecată suportate de ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” și anume a sumei de 270 de lei achitată cu titlu de plată a taxei de stat la depunerea acțiunii în judecată.

La data de 19 iunie 2018 Igor Loris și Elena Loris au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost emisă la 13 martie 2018. Recurenții Igor Loris și Elena Loris au recepționat decizia instanței de apel la data de 19 aprilie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (f.d.160).

În circumstanțele date, recursul declarat de Igor Loris și Elena Loris la data de 19 iunie 2018, este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Loris și Elena Loris nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Loris și Elena Loris, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Igor Loris și Elena Loris se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru